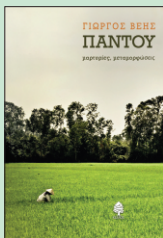

Το **Σπίτι της Κύπρου**
και οι **Εκδόσεις Κέδρος**
σας προσκαλούν
την **Πέμπτη 24 Μαρτίου 2016**
και ώρα **20:00**
στην παρουσίαση του βιβλίου
του **Γιώργου Βέη**

PANTOY
μαρτυρίες, μεταμορφώσεις

Για το βιβλίο θα μιλήσουν:
Λίλα Κονομάρα, συγγραφέας
Γεράσιμος Δενδρινός, συγγραφέας
Διονύσης Μουσιμότης, συγγραφέας
Διευθυντής του Περιοδικού *Ιστορία*

Επιμέλεια εκδήλωσης: Άντρη Χρυσάνθου

Ο **Γιώργος Βέης** δημοσίευσε πρώτη φορά ποίηση στη *Νέα Εστία* το 1973. Έδωσε διαλέξεις για τα ελληνικά γράμματα στη Βιβλιοθήκη του αμερικανικού Κογκρέσου, σε ιδρύματα της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας και σε πανεπιστήμια της Μεμβούρνης από το 1983 έως το 1998. Από τον Ιούλιο του 2015 είναι πρέσβης στην UNESCO. Του έχει απονεμηθεί ο Ανώτερος Ταξίαρχης του Φοίνικος για τις υπηρεσίες του στον διπλωματικό κλάδο. Έχει τιμηθεί δύο φορές με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας, το 2000 και το 2010. Το 2014 απέσπασε από το Ίδρυμα Πέτρου Χάρη της Ακαδημίας Αθηνών το Βραβείο Ποίησης για το σύνολο του έργου του.

Ο ταξιδιωτικός χωρόχρονος αποτελεί, μεταξύ άλλων, το διευρυμένο, ανοιχτό πεδίο των φαινομένων, τα οποία κατά κάποιον τρόπο ξαναγράφει, μάλλον αντιγράφει κατά το δοκούν, ο συγγραφέας. Ως εξειδικευμένος ταριχευτής συγκινήσεων, καλείται να γεωγραφήσει, κατά κύριο λόγο, τα πάθη και τα όνειρα των ανθρώπων, την πίστη τους σε διάφορες αξίες, βεβαίως τη χαρμολύπη των αφιξαναχωρήσεων, αλλά και τη γοητευτική παλλίλλογιά του ξένου κόσμου. Αποτελώντας τους πυλώνες μιας αεικίνητης γραφής οριακής αυτογνωσίας, που δόξασε πρώτος στη Δύση ο Ηρόδοτος, τα γεωφυσικά καταπιστεύματα είναι θέσει τα απώτερα, αλλά δυνάμει τα σημαντικότερα πεδία δράσης ενός εαυτού ο οποίος θέλει διακαώς να αναβαθμιστεί σε εποπτικό, κοσμικό εγώ. Έτσι αναδεικνύονται εδώ, ως σύμμαχοι και μάλιστα πάντα πιστοί, τα τοπία της Σινγκαπούρης, του Κόλπου της Γουινέας, της Κίνας, της Κορέας, της Εγγύς Ανατολής, αλλά και της Ιαπωνίας. Η αλήθεια είναι ότι ταξιδεύουμε αενάως. Δηλαδή ακόμη και μέσα στα όνειρα των άλλων. Δηλαδή θέλοντας και μη. Το συναρπαστικότερο μέρος του ταξιδιού είναι μάλλον η ανάμνησή του. Ίσως διότι την επινοούμε σ' έναν βαθμό. Αυτό θα πει επιστροφή.